

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceesane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 21 Octobrie.

Delegațiunile nu s'au întrunit nici când la apariță sub împregiurări mai favorabile ca est an.

Pacea Europei este garantată prin alianța puterilor centrale, și cu deosebire s'a dat și se dă mare importanță convenirilor dela Friedrichsruhe între principele Bismarck cu ministrul nostru de esterne contele Kálnoky și mai pe urmă cu ministrul Italiei Crispi. Monarchia noastră stă în cele mai cordiale relațiuni cu toate puterile — așa ne spune augustul nostru monarch și noi nu avem cuvent să ne îndoim în adevărul descoperirilor făcute de cel mai competent factor al monarchiei.

Până aici lucrurile ar fi ca de minune întocmite de bine, dar versiunile despre neîntâlnirea împăratului tuturor rușilor cu bătrânul Wilhelm nu puțin îngrijiri inspiră cercurilor diplomatice, cari ori cât de asigurată ar ține pacea Europei, totuși li e teamă de colosul dela nord, și pressa rusească atacă cu vehemență pe Germania și pe conducătorii politicei de acolo, și dacă în Franca nu ar fi trebile interne atât de încurcate, dacă acolo nu ar fi atâtea fracțiuni republicane, monarchiste și mai șcie Dđeu, poate o alianță între Rusia și Franca s'ar pute să ne trezim cu un resboiu, de care mai înfricoșat nici că a înregistrat lumea mai nouă

Principele Bismarck deci numai bucura se poate de certele parlamentare din Franca și de neînțelegerile de acolo, cari se pot privi de asigurarea păcii mai mult decât ori ce convențiuni încheiate între puterile centrale. Prin aceste neînțelegeri nu este dată posibilitatea de a se înțelege Franca cu Rusia și aceasta din motiv, că nici un guvern republican nu se poate bucura de o viață îndelungată, ci unul după altul trebuie se cadă fie în urma coalițiunilor partidelor, fie în urma vre-unui desastru suferit în politica din afară

Ministeriul Rouvier, cu o rară moderațiune și înțelepciune a știut să împace interesele poporului frances în cele mai delicate cestiuni ce le-a avut cu Germania, și în scurt timp a știut se pună finanțele țerei în ordine, dar aceasta nu e de ajuns pentru poporul, care și-a făcut un idol din curentul „revanche” pentru Sedan. Generalul Caffarel și ginerele dlui Grévy, dl Wilson vor contribui indirect la răsturnarea ministeriului și venind radicalii la putere, resboiul între Franca și Germania devine inevitabil.

Sub aceste împregiurări nu avem să ne mirăm, dacă cu toate asigurările de pace, se cere dela delegațiuni votarea unei sume de câteva milioane, pentru adaptarea puscilor Mannlicher cu calibrul

cel mic de 7 $\frac{1}{2}$ sau 8. Mai anul trecut ministrul de resboiu, a accentuat necesitatea de a-și provede armata cu puscile lui Mannlicher, și tot cu o cale s'a primit în fuga mare calibrul 11. După ce s'a făcut eserciții, s'a dovedit că calibrul 11 este prea mare, și că puscile cu un astfelu de calibru pot să devină netrebnice prin dese esercițiuni, fără ca în timp de resboiu să se poată folosi cu succes. Deci s'a constatat, că calibrul cel mai mic ar fi cel mai favorabil și mai practic, deci ceea ce cere ministrul de resboiu la noi trebuie să i se împlinească și facă pe voie, și așa bugetul țerei va fi împovorat cu o poziție nouă de care ministrul nostru de finanțe când a prezentat bugetul seu pro 1888 în casa deputaților, nu a avut cunoscință.

Poate să respingă delegațiunile propozițiunea ministrului de resboiu, când singur Maiestatea Sa dorește ca să se accepteze sistemul Mannlicher cu calibrul mic, noi nu o credem și nici nu o dorim, dar trebuie să facem responsabili pe cei ce în anul trecut s'au grăbit a propune calibrul cel mare, ca după un an de zile tot ei să vină să ne spună, că rēu a făcut și încă plane după ce au aruncat câte va milioane ca în vânt, în timpuri așa de critice financiare.

Alianța cu puterile centrale e condiționată dela puterea armată de care dispune monarchia noastră și e bine ca această putere să fie un factor decisiv în toate întreprinderile monarchiei, dacă e vorba să nu pățim ca la 1859 și 1866.

Vor fi fost oameni și poate popoare întregi, cari cu o bucurie ascunsă au vedut aceste greșeli și poate din aceasta greșeală au sperat și foloase, noi românii însă ca pururea adicți tronului nu putem decât se ne bucurăm când se încearcă întărirea armatei comune, cel mai puternic sprigin al tuturor popoarelor, ce iubesc ordinea și pacea din lăuntru și dorește vađa monarchiei în afară.

Revista politică.

În 29 Octobrie n. au fost primite delegațiunile din partea Maiestății Sale la Viena. În întreagă vorbirea M. Sale nimic nu e accentuat cu atâtea satisfacțiune și siguranță totdeodată, ca prospectele pentru întemeierea și menținerea păcii, care cu multă căldură va fi îmbrățișată în toată Europa. Pacea trebuie se o susțină Austro-Ungaria ale cărei relațiuni cu puterile sunt ne schimbat favorabile și îmbucurătoare până acum, și care pace trebuie să fie scopul politicei esterne, care va împina la puterile europene nu

numai recunoscință, ci și un sprigin puternic; pacea va străluci în curēnd și pe ceriul Bulgariei, și pace se va face și în buget, care va trebui să crească binisor, pentru de a pute acoperi spesele necesare la procurarea puscilor cu repetiție pentru armată. Cam acestea sunt pe scurt punctele din vorbirea Maj. Sale, care vorbire a făcut asupra delegațiunilor o îmbucurătoare impresiune.

Scirea despre dimisiunea președintelui Grévy, care a produs o electrică sguiditură în republicani, este astăzi total desmintită din partea lui „France”, care țice, că Grévy nu a vorbit nici când de o dimisiune, și că aceasta este numai o scornitură a oportuniștilor de a submina pe Grévy. Alte sciri mai apoi țic, că deși Grévy a accentuat la început dimisiunea sa, dacă camera va stărui pe lângă decisiunea ei de a se instituî în grabă o anchetă în contra ginerelei seu încurcat în afacerea Caffarel, totuși în cele din urmă, și mai cu seamă după convorbirile avute cu ministrii presidenți, el s'ar fi decis cu toată siguranța, de a rămănea la postul seu și mai departe. Aceasta a făcut-o el și din împregiurarea, că însuși ginerele seu Wilson mai în urmă a stărui pe lângă instituirea acelei anchete, ca astfel el însuși să poată da comisiunei parlamentare deslușiri complete și să lumineze pe cei induși în rătăcire. În chipul acesta crisa presidențială, care a fost anunțată cu atâtea plăcere din partea monarchiștilor și a oportuniștilor, ar fi cu totul delaturată, cu atât mai vērtoș, cu cât mulți dintre deputați au început a cugeta în urmă mai serios la votul lor dat în favorul propunerii unui monarchist, care caută la resturnarea republicei.

Crisa în ministeriul din Belgrad, despre care se anunța în zilele din urmă, după cum se asigură cu positivitate, în adevăr nu există. În sinul cabinetului de present nu mai există nici o diferință.

„Nowa Ustavnost” organul ministrului Ristici, și exprimă marea bucurie ce o simte în perspectiva unei apropieri a polonilor de Rusia, ceea ce ar avea de efect o slăbire a Germaniei și Austro-Ungariei.

Neîncrederea ce încă dela început a avut-o regența bulgară în metropolitul Clement, că acesta nutrește simțeminte contrare intereselor ei, a adus-o în timpul din urmă până acolo, încât l'a provocat pe metropolitul, de a părăsi în timpul cel mai scurt Sofia, și a merge la Tirnova unde e locul lui staționar. Astfel de măsuri au început bulgarii a aplica față de tot ce e filo-rusesc, depărtând din mijlocul lor până și portretele țarilor Alesandru II și al III-lea, cari împodobeau până acum sala unde sobrania își ține adunările.

FOIȚA.

Din opul dlui Rudolf Bergner „Rumănen.”

(Urmare.)

Eșind din „Doamna Balașă,” pentru de a cerceta celelalte biserici ale Bucurescilor, este foarte explicabil, dacă aceste nu mai sunt în stare se încante atât pe privitoriu. Biserica metropolitană ce i drept e foarte mare, dar nu ne oferă ceva estraordinar, memorabilul turn al Colții clădit de vitejii soldați ai lui Carol XII, se ruinează, biserica „Sărindar” de lângă bulevard presintă crepături, și stă vėduvită, biserica sftului Spiridon (zidită de Mircea cel bătrân, 1387—1419), în care se ungeau mai de mult domnitorii, trebuie restaurată, și astfelu mai rămân numai singur biserica protestantă și catedrală romano-catolică St. Iosif, drept clădiri mai grandioase. În privința valorii istorice se înțelege, că nu este nici una ecuivalentă acelei capele mici de lângă Dimbovița, care numită capela Bucur ne reamintesce pe păstorul Bucur, cum se țice întemeietoriul Bucurescilor. Mulți vor să pună figura acestui desnumit în domeniul legendelor, afirmând, că numele orașului vine dela „orașul bucuriei” ori „a inimelor bune.” Ei țic, că din vre-

muri străvechi s'au clădit aci în regiunea Pinului român castele de apărare pentru scopuri resboinice. Sigur este, că Bucurescii apar dela anul 1387 încoace drept cartirul de iarnă al domnilor, și din veacul al XVII servesc ca residență permanentă și capitală a Valachiei. Cu toate aceste istoria locului pare până în veacul XVII obscură, precum în genere istoricii romăni mai au a dovedi o lucrare aspră, deși mult meritata academie și-a agonisit deja un mare merit prin publicațiuni pe cât de estinse, pe atât de prețioase. Dintre bisericile mai mici ale districtului intern are biserica Stavropoleos un mare interes. Ea ne presintă o clădire mică, dar care prin ornamentica sa importantă este un adevărat tesaurariu.

Biserica metropolitană își datoresce renumele unei perspective escelente. La ea ajungem dela „Doamna Balașă.” Mai nainte de toate trebuie se trecem peste câte-va strade, ce dau imediat spre Dimbovița, cari totuși ne amintesc încâtva orientul și la intrarea cărora trebuie să ne întrebăm cu clătinare de cap, dacă ne aflăm într'adevăr în orașul șoselii Kisseleff, al bulevardului și al căii Victoriei. Pardoseala e stricată, miresmele — cu tot aerul de toamnă — nu sunt totdeauna bine mirositoare, casele adese ori sunt originale. Ni se arată una, care cu decenii mai nainte a fost o căsarmă turcească. Curtea cea mare și murdară a clădirii este acum

fără viață, casa servește proletarilor de locuință. În s urt trecem pe lângă ruinele palatului Bibescu și pe strada bine îngrijată a metropoliei în sus; în curēnd se desfășură la dreapta și la stânga panorama cea mai dragălașă. Mulțamită împregiurării, că metropolia nu zace prea departe de centrul orașului, punctul acesta dominează asupra părții celei mai mari a Bucurescilor. Până unde poate să pătrundă ochii, o mare atrăgătoare de case, compusă cu deosebire din zidiri albe, brune și galbene. Numărul grădinilor, cari înfrumșează tabloul, trebuie statorit ca însemnat, aceeași se poate țice și de zidirile mai grandioase, cari se înalță ca niște comandanți peste capetele luptătorilor comune. Biserici se ridică în toate părțile, turnurile și acoperișele lor sclipeșc și schinteiază în rațele de soare, încât ț-i mai mare dragul; la dreapta afară de barieră se vede penitențiarul Văcărești, încungiurat de podgorii și arbori plăcuți.

Nici un sgomot nu pătrunde încoace, numai la 12 oare la ameați ar fi trezit neplăcut individul prea vrăjit de frumșeta panoramei din visurile sale. Un tun mic, care stă lângă noi ascuns de un dulap scutitoriu de lemn, dă pe vremea aceasta un foc. Poziția lumierei (Zündloch) năprasnicului rebelic se direge adecă în toată ziua altfelu, la ameați rațele soarelui cad pe ea, și tunul se descarcă. În zidirea aceea lungă parteră se întrunesc parlamen-

Faima despre visita țarului la împăratul Wilhelm, pe care „Post“ nu încetă de-a o numi încă tot o invenție reușită, se pare a se apropia încetul cu încetul de adevăr. Ce e drept până acum pozitiv nimic nu se știe, ba încă nici chiar aceea că trecerea se va face sau nu prin Germania. În cazul când totuși țarul va călători prin Germania, scrie corespondentul lui „Pol. Corr.“ chiar și în Petersburg se admite posibilitatea unei întrevederi între cei doi împărați. La toată întâmplarea însă, în cercurile conducătoare rusești, nu se va atribui nici o altă importanță acelei întâlniri a monarhilor decât aceea, că relațiile dintre cabinetul din Berlin și cel din Petersburg, pe lângă toate câte s'a ținut în timpul din urmă, sunt bune.

Afacerea scoalei civile de fete a Asociației.

Sibiu, 23 Octombrie n. 1887.

(Urmare.)

Comitetul, din considerare la mărginitele sale mijloace materiale, și la împregiurarea, că regulamentul nu se face pentru un provisoriu, cum era atunci și este încă și astăzi, până când scoala va avea director și profesori definitiv, ci pentru un definitiv, ear afacerile ce erau proiectate se cadă în sfera de activitate a administratorului sunt de acelea, cari are să le implinească directorul și directoara și în parte funcționarii asociației, n'a aflat cu cale ca să înființeze un post pe care mai târziu ar trebui să-l desființeze, ci și-a rezervat să dea ajutorul necesar în această privință pe altă cale, cassând din proiect dispozițiile relative la administrator.

Mai era în proiect, că pe guvernante și pe instructori (profesorii de studii extraordinare: limba franceză, muzica etc.), are să-i denumească în conțelegere *directorul cu directoara*. Comitetul a aflat, că instituirea acestor persoane, cari se ocupă cu educația și cu instrucțiunea copiilor din internat și din scoală, este tocmai așa drept și datorința sa, ca a reprezentantului proprietarului scoalei, precum este și de a denumi pe profesorii studiilor obligate, și a modificat proiectul în acel înțeles, că pe acestia încă are comitetul să-i denumească.

N'a alterat însă întru nimica dreptul de disciplină asupra acestor persoane al *directorului și al directoarei*, ci a aprobat §§. respectivi întocmai precum ia propus direcțiunea, ear modul cum voese comitetul a se folosi de acest drept, l'a arătat numai decât a doua și după stabilirea regulamentului, când suplica unei reflectante la un post de guvernantă, înainte de a decide în merit, a transpus-o la director și directoară, cu recercarea, ca să poftască pe reflectantă a se prezenta înaintea dănilor, și după ce o vor examina să-și dea părerea asupra cererii dănei, — ear pe guvernantă și pe profesorii de muzică instituți de către direcțiune în anul trecut i-a susținut și mai departe.

Nu poate fi deci vorba de intențiunea comitetului de a ocoli direcțiunea la denumirea guvernantelor, de a denumi persoane, cari lor poate nu le-ar conveni, și a le micșora autoritatea, — ci e pur și simplu vorba de *exercitarea dreptului proprietarului*, ceea-ce comitetul era dator să o facă și chiar pentru decorul lucrului, ca nimeni să nu-i poată face imputarea că declină dela sine răspunderea încărcându-o în spinarea direcțiunii, care și fără de aceea este destul de însărcinată cu afacerile administrative și de conducere ale institutului.

A pune pe guvernante într-o categorie cu bonele și cu servitorii dela internat, pe cari și după statut și după regulament are de a-i denumi direcțiunea, este un joc de cu-

vinte necuviincios și neserios, și cei-ce o fac nu-și dau sama de ceea-ce vorbesc, căci pentru părinții, cari își așează copilele în internat, nu este mai de puțină însemnătate educațiunea ce trebuie să o capete copilele lor în internat, care înlocuesce familia lor, decât instrucțiunea ce au să o capete în scoală, — ear educațiunea este în prima linie în mâna *guvernantelor*, cari au să se ocupe cu copilele tot timpul ce nu-l petrec ele în prelegeri.

Acestea deci, precum în familii așa și în internat, trebuie să fie persoane culte, din familii bune, și întru nimic nu se pot considera mai jos decât profesoarele, pe cari și în trecut tot comitetul le-a ales, — ear părinții cred că nu au mai puțină garanță în alegerea efectuată prin comitet, decât în instituirea lor prin direcțiune.

S'a mai făcut în proiectul direcțiunii o modificare esențială, despre care însă comitetul era informat că este dorința directorului, și anume: că profesorii să-și prepareze toate lecțiunile în scris și să le supună revizuirii directorului.

Aceste sunt toate modificările făcute de comitet în proiectul de regulament intern.

Deodată cu hotărârea însă, ca regulamentul, care normează sfera de activitate a tuturor persoanelor ce funcționează la scoală și la internat să se pună în lucrare, comitetul a cugetat, că a sosit timpul, ca și în privința supravegherii institutului din partea sa, să se introducă starea normală prevădută în statut, și prin un conclud special a decis, că: deodată cu punerea în lucrare a regulamentului intern să se separează funcțiunea de delegat al comitetului de cea de director al institutului, mulțumind dlui Dr. Barcian pentru zelul cu care și-a implinit în trecut și sarcina de delegat.

Totodată, ca pe bărbat de specialitate, de delegat, a denumit din sinul său pe domnul profesor seminarial *Ioan Popescu*, coleg și fost profesor al dlui Dr. Barcian, un bărbat, care și din opurile sale este cunoscut ca unul din cei mai buni pedagogi ce-i avem.

Fiind toate acestea dispozițiuni *eflucul natural* al dreptului și datorințelor proprietarului scoalei, ele n'au putut lipsi din un regulament intern al institutului, și din măsurile prin cari acela se pune în lucrare.

Nimeni dintre membrii comitetului n'a putut presupune că aceste dispozițiuni corecte pot supăra pe cineva, și cu atât mai puțin pe direcțiune, care prin modificările făcute de comitet se ușurează de o parte a răspunderii ce în anul de probă și-o impusese înseși, ear ca să preveadă comitetul conflictul ce s'a ivit, trebuia să cunoască pe onorabilele persoane ce le pusese în fruntea institutului, că vor fi în stare a păși astfel, precum au pășit și nu precum s'ar fi așteptat lumea să pășească într'un asemenea cas.

Om nepreocupat nu poate afla în conclusele comitetului nici o vătămă pentru direcțiune și nu este nimeni îndreptățit să presupună despre comitet, — care votase mulțumită dlui director Dr. Barcian pentru zelul cu care a condus institutul, și a contribuit ca și adunarea generală să-i voteze mulțumită — că el ar fi avut intențiunea de a da vot de *neîncredere direcțiunii* în medias res, când atât scoala cât și internatul funcționa deja de aproape o lună.

Dacă însă direcțiunea a aflat, că conclusele comitetului sunt vătămătoare pentru dăna, și sunt de natură de a strica institutul — așa cred eu că atunci lucra corect, când precum a făcut corpul profesional, și dăna înainta la comitet o remonstrațiune, în care arăta ce nu-i convine și pentru ce nu-i convine, și ce rele pot produce pentru institut dispozițiunile comitetului? Comitetul apoi ar fi pertractat remonstrațiunea și poate că din considerațiuni personale ar fi primit modificări mulțumitoare pentru direcțiune precum a urmat și cu remonstrarea profesorilor.

(Va urma.)

tu, pentru de a se sfătuși asupra sortilor țării, și fără de a voi oarecum să arangăm pe Dnii, se poate totuși dice, căci nici ei nu o să încungiure cu totul zgomotul parlamentar devenit obicinuit. Un foc a distrus câțiva ani mai înainte interiorul edificiului; spesele de reparare cauzate printr'asta se urcară la 150,000 de lei. Acum de curând s'a decis, a se părăsi cu totul casa nefrumoasă și a se zidi în strada Plevnei un parlament de decor pentru senat și cameră în prețul de 15 milioane de lei.

Aruncând încă o privire în grădina reposatului metropolit, care a fost un mare amator de paseri escotice de lucș, îi dăcem panoramei acoperite de un ceriu închis albastru de toamnă adio și peregrinăm earăși la vale. Calea ne duce mai întâiu prin uliți neplăcute, ele formează cercul numit Tudescu, în care vegetează un număr mare de lucrători germani. În vremece românii le place a avea locuințe elegante, chiar și dacă prin asta le suferă alimentația, patrioții noștri buni se simt în cartierele lor umede și nesănătoase bine, câtă vreme le lipsesce plăcerea unei luleaue ori posibilitatea de a-și procura o beție cum se cade. Și acestea din urmă durere nu se întâmplă tocmai rar: pentru de ce bani își poate cumpăra lucrătorul o cantitate suficientă de spirt.

Părțile atinse ale orașului ne prezintă adese case vechi, ale căror coperișe sunt după felul turcesc a-

coperite cu țigle rotunde. Toată regiunea e în toată privința neglijată, și asta de sigur din cauza, că pe aci nu locuesc boieri, de dragul cărora se se curețe stradele. Vremurile trecute tot au mai lăsat câte un cadou în urma lor, pentru cari boierii ar pute se invidieze pe lucrători, așa de e. scaunul de coperiș a baracelor vechi este de lemn de stejar bun și durabil.

O scaldă ni se arată, cărei îi servește apa Dimboviței, în vreme ce în scaldile eforiei se întrebunțează apă filtrată. Mai încolo ne întâmpină liniamentele unui edificiu, a cărui gătire o asteaptă cu dor fiesce-care bucureșcian curagiat: un circ elegant satisfăcând tuturor recerincelor comodității și sportului. Clădirea va pute primi 5000 de privitori și va servi de adăpost tuturor artiștilor peregrinați, cu deosebire societăților germane de operetă. De pe partea opusă a riuțelului stă „Hotel de France“ și edificiul districtual de Ilfov, mai încolo se vede topografia statului. Un birjar flușturat ne duce în zbor din cercuitul escoscomunicat al Dimboviței sus la Coloseul lui Oppler. Numele întemeietorului și proprietarului are o bună trecere nu numai în colonia germană, etablisementul lui le servește și multor negermani de plăcere. O sală frumușică e acomodată pentru baluri, ospețe și alte festivități familiare, și dacă eșim din etagiul de sus al căsei, ne vedem într'o grădină situată pe o colină. Aci i de tot plă-

Apel!

În noaptea din 26 spre 27 Octombrie a. c. n. pe la 1 oară d. m. a isbucnit un foc îngrozitor în Vâlcelele-bune, în tractul Hațegului. Vântul ce sufla cu furie a împrăștiat focul la moment, așa că în câteva oare a prefăcut în cenușe vro 82 case cu toate clădirile economice și recolta anului acestuia. Bieții oameni abia au putut scăpa cu viața, decum să mai fi putut scăpa și alte lucruri. Cei mai mulți dintre ei au rămas goli și acum umblă la cerșit, ca să-și susțină din mila altora amarita lor viață. Dintre cei arși n'a fost nici unul asigurat. Ca unul, care cunosc pe deplin starea miseră în care se află acești nenorociți, apelez la inimile tuturor oamenilor de bine, să grăbească a și tinde ajutorul lor nenorociților români din Vâlcele, cari acum în ajunul ernei au rămas pe uliți.

Ofertele marinimoase rog a se adresa On. redacțiuni a acestui ziar, care a binevoit a lua asupra-și ale primii și ale cuita în public.

Sibiu, 1 Novembre, 1887.

I. Popovici,

înv. la scoala reun. fem. române din Sibiu.

Varietăți.

* (Personal.) Comitetele suprem contele A. Bethlen a sosit în zilele acestea în Sibiu, dimpreună cu întreaga familie.

* (Chirotonire.) Dl Isăia Popa, care de atâtea ori ne-a desfătat în anii din urmă prin frumoasa i voce, fiind ales de preot la Ocna inferioară — după cum am anunțat la timpul său — eri, adevă în 22 a. l. c. a fost chirotonit de Escel. Sa I. P. S. Domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul întru presbiter. Primească dl Popa drept recompensă pentru distracțiunile plăcute ce ni le-a oferit din când în când, felicitările noastre sincere la aceasta înaintare dorindu-i, ca pe noua carieră se secere și mai mulți lauri!

* Despre principele de Bismarck se istorisesc o interesantă glumă: Voind principele de Bismarck, ca se scape cât se poate mai iute de guturaiul care-l făcea tare indispus, întrebă premedic, ce trebuie să facă. „Faceți o baie rusă, Alțea.“ răspunse medicul. „Asta nu o țin de consult.“ răspunse Bismarck: „eu prefer o baie romană.“ Dacă această veste este predominantă și la curtea berlineză, atunci e posibil, că țarul va sta mult pe gânduri până ce va anunța visita sa la acea curte.

* (Un dar pentru Papa.) Comunitatea catolică din Paris a trimis Papei cu ocaziunea iubi-leului său, o carte legată în marochin alb, cu colțurile de mosaic masiv, care conține în sine „Tăl nostru“ în 150 limbi. De însemnat este, că acest dar prețios s'a pregătit pentru Papa Piu VII, când acesta avea să vină la Paris pentru încoronarea de împărat a lui Napoleon I. Din întâmplare însă, pe când se arăta această carte împărătesei Iosephina, soției lui Napoleon, arătătorului ia scăpat din mână și s'a stricat așa încât nu s'a mai putut oferi Papei. — Cartea de atunci însă a ajuns în mâinile comunității catolice din Paris pentru un preț considerabil, care comunitate vedem că ați i o trimis următorului lui Piu VII, ca dar.

* (Principele Bismarck flașnetar.) În foile engleze s'a putut ceti nu de mult o istorioară

cut se sești în serile calde de vara la sunetele unei capele de roșiori, o plăcere la care contribuie în mod esențial berea de Oppler. De altfelu proprietariul are acum un concurent neplăcut. Acela este un văr de nume a marelui reformator din Eisleben și pare a avé, ca și el o istețime deosebită. Asemenea multor străini a venit golaș ca un șoarece la Bucuresci pentru de a produce la început berea într'un ciubar simplu. Țărani l cercetară și-i beură într'o sară toată proviziunea. Resultatul acesta produse bucurie generală și admirarea nemărginită în colonia germană către strașnicii beutori; și de atunci incoace se face neîncetat încercarea de a goli pivnița umilitului berariu. Dar dumniului cu fața dulce la merele acre, își răfuesce cât de bine scotelile sale.

(Va urma.)

* (Poetul Eminescu.) Suferințele îndelungate și miseria în care petrece de mai multă vreme ilustrul nostru poet Eminescu, a descepat compătămire în concetățenii sei din Botoșani, unde s'a format un comitet, care va arangia o serată literară musicală al cărei venit întreg e destinat pentru ajutorarea eminentului poet. Inițiativa la nobila întreprindere a fost luată de către tinerii militari și civili din Botoșani.

nostimă despre Curtea din Berlin. Prințul Friedrich Wilhelm, care e acum în etate de cinci ani și odată va purta coroana imperială, și-a serbat la 6 Mai jubileu său de leagăn și cu această ocazie a primit de la toți o multime de daruri. Și prințul Bismarck i-a trimis un dar ales, un obiect, pe care prințul cel mic îl dorea de mult, dar i se refuzase totdeauna de părintele său, și anume o flașnetă mică și zgomotoasă. Peste 40, venind însuși cancelarul la palat, prințul cel mic îi mulțumi pentru flașnetă cea frumoasă, dar se plânse că i vine prea greu să cânte cu ea și rugă prea mult pe „Nenea Bismarck” să cânte ceva cu flașnetă.

Cancelarul se apropie îndată de instrument și începuse să învîrtească. Prințul cel mic cu ceilalți copii plini de bucurie că acum flașnetă mergea de minune, se puseră a dansa impregiurul cancelarului, care învîrtea zdravăn. Această muzică și strigătele vesele ale copiilor atraseră în camera principilor pe toți membrii familiei imperiale; aci li se înfățișă un tablou, ce nu l'ar fi inventat fantazia nici unui pictor. Principele Wilhelm, tatăl, ar fi zis în glumă către Bismarck: „Se vede că de pe acum înveți pe fiitorul împărat se joacă cum îi cântă.”

* (Profesorul Billroth și pungașii englezi.) — Consilierul de curte, profesorul Billroth a ținut un curs foarte important mai dălele trecute la clinica sa asupra gastrotomiei. Se scie că la o operațiune de acest fel, e vorba de depărtarea din stomach a unor obiecte înghițite. O astfel de operațiune — cum declară Billroth — a trebuit să se facă unui băiat de 12 ani, ce la joc înghițise o bucată de metal. „Mă gândeam”, dice Billroth, „la despicierea stomachului, dar mi adusei aminte de o altă procedură ce învățasem dela pungașii englezi.

Pungașii englezi, când sunt prinși asupra furtului, înghit totdeauna obiectul furat, inelele, giuvaericele etc. cu mare înțelepciune, astfel că la eventuala căutare corporală ce li se face, nu se poate găsi nimic ce să-i învinovătească. Poliția engleză deși cunoaște acest mijloc pungașesc, nu poate proceda la despicierea stomachului spre a dovedi vina hoțului. Astfel pungașul rămâne la ficare dată ne pedepsit, și pe urmă printr'un procedeu special scoate obiectul înghițit, pe care se și grăbește al schimba pentru monete.”

„Pungașul începe o așa numită „cură de cartofi”, mâncând în cursul a câtorva zile mari cantități de cartofi și mirare, succesul nu lipsește.

În locul gastrotomiei, am întrebuițat și la acest băiat procedura pungașilor londoneni, cu mult succes.

Eată bucata de metal, pe care tatăl băiatului dorea a o păstra ca amintire familiei sale, dar pe care am insistat a o obține spre a o arăta celor ce fac cursurile sub mine. Am învățat dela mulți, mijloace practice, conchise Billroth la importantul său curs, dar că a-și pute învăța ceva și de la pungași nu a și fi creșut nici o dată.

* (Un păhar de argint.) Un cas vrednic de toată atențiunea s'a întâmplat în zilele din urmă în un sat din apropierea Bistriței. Un țigan intră în casa unui țeran și l' roagă să cumpere dela el un păhar de argint, lăudând cu cunoscuta elocință țigănească valoarea obiectului lui. La întrebarea țeranului, cât cere pentru păhar, țiganul îl întâmpină cu un preț considerabil. Țeranul înduplecat în cele din urmă de țigan, oferă acestuia din urmă, suma de 200 fl. Prețul acesta însă nu i s'e pără din ajuns țiganului și dice, că s'e mai aștepte până când va întreba și pe consoții sei, dacă sunt mulțumiți și ei cu prețul acesta sau nu. În timpul absenței țiganului în inima țeranului s'e nasce îndoială, și numai vrea să scie nimic de cumpărarea păharului. Dar țiganul tot meșter. Vădând schimbarea țeranului îl roagă în cele din urmă ai da pentru păhar 50 fl. căci nu vrea să-l pună în zălogire. Când țergul era aproape de încheiat, din norocire pentru țeran, care era să fie rău păcălit de țigan, vine un preot evanghelic, care lămurește situațiunea. Țiganul fu dat în mâna a doi jurați, ear cu păharul preotul merge la Bistrița, unde păharul fu transformat în un stativ de lampă, pre care țiganul l' cumpăraseră din o sticlărie pentru suma de 8 fl. voind a-și cerea norocul în lume.

* (Numerile.) Numerile au jucat în viața celor vechi un rol mare. Filosofii pitagoriciani dedeau mare importanță însemnării lor. Fie-care număr reprezenta un principiu bun sau rău, aducea noroc sau nenorocire: Unu, neavând părți, nu e atâta un număr, când principiul născător al numerelor. De aceea el e atributul esențial, caracterului lui D-șeu, care e numit cu admirație: cel care e unul; acesta e singurul titlu, care i-se cuvine, ceea ce îl distinge de toate celelalte ființe, cari mereu se schimbă. Un popor e înfloritor când un spirit îl însuflețește, când un sentiment îl poate scula. Doi, e principiul rău, disordinea, schimbarea. De asemenea 20, 200, 2000.

Romanii au dedicat lui Pluton, ăeul infernului, luna a doua a anului și a doua ăi a acestei luni sufletelor morților. Țiua a doua a lunii a fost fatală la multe popoare și oameni mari. Trei, e numărul tainelor sublime ale universului; e numărul armoniei perfecte. Patru, sunt elementele; el arată ordinea universală. Cinci, e numărul căsătoriei, căci se desface în trei, care ia bărbatul și, două care ia femeia. Mai are proprietatea de a da tot cinci la dreapta, numerelor rezultate din înmulțirea lui prin el însuși de ori câte-ori. Șasă, caracterizează justiția pentrucă toate figurile geometrice erau împărțite pentru măsurare de cei vechi, în șasă părți. Șapte, e numărul norocului și al locuirii tuturor rellelor printre oameni. Opt, se împarte în egale părți câte două până rămâne unitatea; el reprezintă legea primitivă și sfântă, care face pe toți oamenii egali. Nouă, reprezintă vremelnicia lucrurilor vieții omenesci: se nu se adune nici odată nouă ce s'e înceapă o lucrare. Țece, reprezintă minunile universului. Se ăice de un lucru că e minunat, spunându-se; e de ăece-ori mai mare, de ăece-ori mai frumos. Unspreăece, reprezintă perfecțiunea, căci minunatului, care e ăece, s'e adauge unu, care e suflarea lui D ăeu. Doispreăece, e numărul asociațiilor și al întreprinderilor norocoase. Treispreăece e numărul viclesugului, al societă, al crimei, al infamiei omenesci. Treispreăece aduce moarte și sărăcie.

Istoricul nou edificatei biserici gr. or. române din Arpatac, ppresb. Treiscaunelor.

(Urmare.)

Înțelegând despre aceasta inventatoriul sublimei idei susmenționate: Domnul Dimitrie Cioflec, pe atunci învățator la scoalele capitale române în Brașov, de presinte în pensiune, — fiul repositului paroch al acestei comune George Cioflec, — a aflat de sosit timpul, de a-și vedea totuși în fine realizată și dusă în îndeplinire ideea cea salutară, ce-l predomina de atâta timp. Se puse deci pe lucru. Pe fratele seu Alesandru l' face, ca să renunță dela cumpărarea grădinei în favorul bisericii; pe proprietariul grădinei pe vărul o George Cioflec l' agrăesce, ca să contribuie resp. se lase din prețul grădinei ceva în favorul bisericii, ceea ce ia și succes scădând prețul grădinei dela 1300 fl la 1200 fl.

Acuma avé neobositul nostru bărbat loc potrivit pentru biserică, locul însă trebuia plătit. Ce era altă de făcut, decât să urmeze ăisei poetului: unde i unul nu-i putere, și astfel la ocaziuni binevenite se entusiasmeze și dispună și pe alți bărbați pentru realizarea dorinței Dsale. Și deoarece se ăice, că sēmēnta bună, cădând în pământ bun resare, se desvoaltă încetul cu încetul până produce fructe bune și gustoase, întogmai a urmat si dl Dimitrie Cioflec cu ideea Dsale, car a împertășită verilor Dsale: Domnilor Ioan Colțescu și Nicolae Cioflec, ambi fii, eștiți din sinul acestui popor, astăđi însă în urma neobositelor străduințe ajunși la o stare materială însemnată și de mulți chiar invidiată și anume: cel dintăiu este comerșant și proprietar în Bucuresci, cel de al doilea proprietar de moșie în comuna Mărșa, județul Vlașca în România, — a fost primită cu cea mai mare căldură plătind astfel toți 3 domni prețul grădinei au 1200 fl. cu espresa dorință, de a se ridica pe acel loc o biserică nouă și o casă parochială eventualmente o scoală confesională, — ceea ce ar fi a 2-a idee sublimă a dlui Dimitrie Cioflec, carea dee Dăeu, ca s'e se și realizeze cât mai curēnd, căci una fără de alta nu le șade bine și astfel prima idee numai așa este deplină completată, când mama biserică cu fica ei scoala vor esistă și trăi în unire și concordie.

Prezum cuvântul lui Dăeu Ta'ăl trup s'a făcut, așa și sublima idee a dlui D. Cioflec, — noua biserică din Arpatac stă falnic ridicată în centrul unei comune, — la aparență maghiară, — demonstrând tuturor privitorilor și trecătorilor, că românul nu pierde așa ușor, ci este și va fi.

Nouzidita biserică din Arpatac este tare spațioasă, din material solid, trupul este acoperit cu țiglă, turnul însă cu tinichea.

Esteriorul și interiorul ei este atrăgător și impunător. În o descriere mai minuțioasă însă nu voiesc a me lăsa ca s'e nu apar cuiva, că a-și vrea s'e o laud, ci cine voiesc ca s'e se convingă în mod intuitiv despre frumșetea sau nefrumșetea ei, acela binevoiesc a participa la actul sînțirei, ce se va sēvērși la 26 Octobree 1887. st. v.

Planul de zidire l'a făcut dl Carol Frűhbeck, inginer în Brașov. Biserica s'a început a s'e zidi la anul 1880 și s'a finit la anul 1887. Primul anteprenor a fost Rákotzy Iános, un zidar din Turcheșul-Săcelelor, carele ridicând trupul bisericeii și al turnului până la aceeași înălțime, în anii 1880 și 1881 o a pus sub coperiș. Ne mai putēnd însă continua și fini edificarea ei, după ce a cădut cu totul materialmente, — a abđis dela angajamentul de a zidi biserică mai departe, constatându-se prin colaudarea inginerului, că acesta ar fi ridicat mai mult, ca cât este valoarea lucrului prestat, cu 1300 fl. v. a. — Desfăcut de acesta s'a dat continuarea și finirea bisericeii, — în urma unei publicațiuni apărute în „Telegraful Român”, — prin licitațiune minuendă în anteprișă lui Jakab János și Antal István din S. Sân-giorgiu cu 3750 fl. v. a., cari au și găt-o în anul 1886.

Icoanele aplicabile pe templă s'au făcut de renumitul nostru pictor român Michail Popp din Brașov, carele avēnd în considerațiune sērăcia bisericeii noastre a lăsat din prețul adevărat al icoanelor în favorul bisericeii nou edificānde suma de 150—200 fl. Templă însăși, — fiind din cărămidă făcută, — sa văpsit și aurit de cătră dl Ioan Trombitese, pictor și poleitor în Brașov.

Suma totală, ce s'a spesat până acuma, cu cumpărarea grădinei, unde s'a zidit biserică, cu zidirea bisericeii, cu facerea icoanelor, cu coloritul și aurăritul templei, cu facerea zidului în împrejurul bisericeii, — se urcă la considerabila sumă de 10 mii fl. v. a. — abstrăgēnd dela lucrul prestat de parochieni cu carul și cu palmele săpând fundamentul, săpând și cărând peatra de lipsă în fundament, cărând năsipul și întreg materialul de lipsă la biserică de ori și unde (așa era togmeala cu Rákotzy) plus una sută de mii cărămiđi, dăruite de parochieni, cari toate acestea computeate în bani încă ar atinge suma de două mii floreni v. a. prin urmare întreaga valoare a bisericeii se urcă la 12 mii de floreni v. a.

Cetind cineva aceste cifre enorme, — aproape de necreșut, — și va pune a bună seamă întrebarea, cum de poporul din Arpatac, — 140 de familii la număr, — șicanat, neîndreptățit prin lege, ba privit chiar de lege de ăiler, — tacsalist, — coloniști, — sau mai scie Dăeu sau mai corect domnii proprietari, căsub ce titule și cu ce drept s'e-i poată despoia de moșioarele strămoșesci, — cum de acest popor a putut suporta aceste sarcini apăsătoare și și-a putut realiza acest scop sânt și de mult dorit?

Incassările

făcute cu ocaziunea adunării generale a despărțēmētului III (Sibiui) al Asociațiunei transilvane, ținută în Sēcădate la 19/31 Octobree, 1887.

DD. Cutean, prot. gr. cat. din Sēcădate, membru pe viață 100 fl.; Constantin Prie, paroch gr. or. din Sēcădate membru pe viață 100 fl.; Ioan Căndea, prot. gr. or. din Avrig, tacsă anuală 5 fl.; Atanasiu Cimponeriu, adv. în Sibiui, tacsă anuală 5 fl.; Ioan Popa, adv. în Sibiui, tacsă anuală 5 fl.; Stefan Stroia, vice-notariu comit. în Sibiui, tacsă anuală 5 fl.; Radu Bălaș, ampoiāt la instit. de credit și econ. „Albina” în Sibiui, tacsă anuală 5 fl.; Dr. Remus Rosca, redactor, tacsă anuală 5 fl.; Ilie Marcu, ospetariu 2 fl.; Nicolae Bobeș, învățator în Boița 1 fl.; Ioan Petrișor, învățator 1 fl.; Ioan Racota, învățator 1 fl.; George Stănese, 1 fl.; Moise Grama din Sebeșul de jos 6 fl.; Toma Doican, învățator în Sebeșul inf. 1 fl.; Ioan Bucur, colector 1 fl.; Savu Berghia, primar în Avrig 1 fl.; Eliă Drăgiciu, econom în Sēcădate 1 fl.; Petru Manoilă, not. cerc. în Fofeldea 1 fl.; Ioan Georgescu, inv. dir. în Scorei 1 fl.; Ioan Comșa, cooperator în Fofeldea 1 fl.; Toma Sumea, cassar în Sēcădate 1 fl.; Ioan Stanciu, jurat com. în Sēcădate 1 fl.; Ioan Mateș, primar în Glimboaca 80 cr.; Toma Prie, primar în Sēcădate 3 fl.; Ana Negrilă, moașe comunală în Sēcădate 1 fl. 20 cr.; Ioan Ingerea 1 fl.; Jakab János, preot ev. lut. în Sēcădate 2 fl.; Petru Florian, paroch gr. cat. în Sēcădate 1 fl.; Ana Florian 1 fl.; George Dănilă, inv. dir. ginte 1 fl.; Ioan Iordache, inv. în Sēcădate 1 fl.; Vasiliu Macsim, paroch gr. or. în Avrig 1 fl.; Ioan Lungu, inv. în Racovița 1 fl.; George Mandeal, colector în Porumbacul inf. 1 fl.; Ieronim Fliter, not. cerc. în Porumbacul inf. 3 fl.; Constantin Roman 20 cr.; Dr. Ilie Stănilă, medic cerc. în Avrig 5 fl.; Ioan Iordache, econom în Sēcădate 1 fl.; Dragolea Rociu 40 cr.; George Macsim, tutor comunal în Sēcădate 1 fl. 20 cr.; Constantin Macsim 1 fl.; Ioan Mateiu, paroch gr. or. în Sebeșul sup. 1 fl.; Mihăilă Luculețiu 50 cr.; George Toader 1 fl.; Ioan Popa din Fofeldea, 30 cr.; Ioan Precup din Fofeldea 20 cr.; Ioan Ciocănel, jurat în Glimboaca 50 cr.; Iosif Tat, din Sebeșul de sus 50 cr.; Ioan Petca 10 cr.; Ana Biriș 10 cr. și Ioan Jurca din Colun 1 fl. Cu totul 278 fl. 50 cr.

Mulțamită publică!

La producțiunea literară, ținută cu ocaziunea adunării generale districtuale a „Reuniunei învățatorilor gr. or. români din districtul XI Făgăraș” anul acesta în comuna Becleanu, s'a arangiat de învățătorii scoalei din loc cu elevii lor, și o producțiune literară, cu venitul în favorul reuniunei.

La această producțiune din 20 Septembrie a. c. au luat parte și contribuit următorii M. O. Dni: Iuliu Dan administrator protop. 2 fl.; George Ludu, preot 2 fl.; Nicolau Aron preot 1 fl.; Vincențiu Grama, paroch și președintele reuniunei 1 fl.; Mateiu Bărsan, căpitan ces. reg. în pensiune 1 fl. 50 cr.; Ioan Ințu 50 cr.; Ioan Cocoș teolog abs. 50 cr.; Albert Rosenfeld 1 fl.; Nicolau Muntean 50 cr.; Iosif Literat preot 1 fl.; Ioan Hașu inv. 40 cr.; Ioan Ludu cassar com. 1 fl.; Basiliu Raț inv. 1 fl.; Nicolae Coanta 80 cr.; Nicolae Batia 1 fl. 50 cr.; Zöld József 1 fl.; Avram Tuțurea 1 fl.; Moise Bărsan 80 cr.; Peszternák Gyula 50 cr.; eară dela membrii ordinari și dela public au încurs: 6 fl. 66 cr. Venitul total au fost deci de 25 fl. 66 cr.; din care detragēndu-se spesele cu 19 fl. 9 cr.; rămâne

un venit curat de 6 fl. 57 cr.; care s'a și predat cassariului general spre administrare.

Primească deci, toți acești marinimoși domni călduroasa noastră mulțemită și pe aceasta cale.

Beclean, 20 Octobrie, 1887.

La incredințarea comitetului arangiator.

Nicolau Ludu, învătător.

Posta redacțiunii.

Dlui „Un amic al poporului din jur“. Corespondențe anonime preste tot nu se publică; dar și dealmintrea faptele descrise nu sunt pentru publicitate, ci pentru forul bisericesc competent, și astfel ve recomandăm să faceți arătare acolo contra preoților respectivi.

Nr. 716.

[1722] 1—1

Anunțiu.

În sensul §-lui 124 din regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, precum că, conform sentinței Venerabilului Consistoriu arhidieceșan din 31 Martiu 1887 Nr. 1516 B. s'a desființat căsătoria încheiată la 24 Ianuaru 1882 între Muceșnică Stăncioiu și Bucur Micu din Vlădeni ambii gr. or.

Zernești, în 14 Iuliu, 1887.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Branului.

Traian Meșian, prot.

Nr. 717.

[1723] 1—1

Anunțiu.

În sensul §-lui 124 din regulamentul procedurii în cauze matrimoniale se publică, precum că, conform sentinței Venerabilului Consistoriu arhidieceșan din 28 Aprile a. c. Nr. 1677 B. s'a desființat căsătoria încheiată la 9 Ianuaru 1866 între Ana N. Părvu și Ioan Ticușan ambii din Codlea de religiunea gr. or.

Zernești, în 14 Iuliu, 1887.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Branului.

Traian Meșian, prot.

Loterie.

Mercuri în 2 Novembre 1887.

Brinn: 16 15 37 5 12

Bursa de Viena și Pesta.

Din 2 Novembre n. 1887.

Table with 3 columns: Item, Viena, B-pesta. Includes Renta de aur ung. de 6%, Galbin, Napoleon, 100 marce nemșeci, London pe (poliță de trei luni).

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne) de lemn, fer turnat și bătut; astfel construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi învătate cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, solile și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toace din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu preferențele cele mai moderate. Se construiesc clopote și pre lângă plătire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny. Timișoara, Fabrică.

[1605] 6

Advertisement for 'Medicament pentru boala de fungie' (tuberculosă, astmă, catar cronic de plumăni etc.). Includes text about 'Ecșalațiune de gas' and 'Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80'.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times. Includes a 'Nota' at the bottom.